

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ
Κυριακή 28 Ίουνίου 2026 - Δ' Ματθαίου
(Ματθ. η' 5-13)

Κεντρικό πρόσωπο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί εἶναι ἕνας ἑκατόνταρχος. Ἐνας ἄνθρωπος δηλαδή πού ἀνήκει σέ ἀνώτερη ἐπαγγελματική καί κοινωνική τάξη, πού ὑπηρετεῖ πιστά τήν ρωμαϊκή διοίκηση καί ἔχει κάτω ἀπό τίς προσταγές του πολλούς στρατιώτες. Καί τό κυριότερο; Λόγω τῆς καταγωγῆς του, δέν ἔχει ποτέ διδαχθεῖ γιά τόν ἀληθινό Θεό καί τόν ἐρχόμενο Μεσσία. Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος λοιπόν μέ τήν λογική τῶν πολλῶν καί τήν στενοκαρδία ὅσων ἀδυνατοῦν νά συλλάβουν τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, δέν εἶχε τήν παραμικρή ἐλπίδα νά προσελκύσει τήν χάρη τοῦ Κυρίου. Κί ὅμως ὁ Ἰησοῦς ὄχι μόνο δέχεται νά συνομιλήσει μαζί του, ὄχι μόνο ἱκανοποιεῖ τό αἴτημά του, ἀλλά τόν ἐπαινεῖ γιά τήν πίστη του, πού εἶναι μεγαλύτερη καί ἀπό αὐτήν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τῶν ἀνθρώπων δηλαδή πού ἀνήκουν στό λαό τοῦ Θεοῦ καί ἔχουν τήν εὐλογία νά γνωρίσουν τόν νόμο Του ἀπό τήν ἡμέρα τῆς γέννησής τους.

Εἶναι συγκινητικό ὅτι ὁ Ρωμαῖος στρατιωτικός ἀπευθύνεται στόν Ἰησοῦ καί τόν παρακαλεῖ ὄχι γιά τήν ἐπίλυση κάποιου προσωπικοῦ του προβλήματος, ἀλλά γιά τήν θεραπεία τοῦ δούλου του. Μια τέτοια ἐνέργεια μόνο ὡς ἔνδειξη πραγματικῆς ἀγάπης μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ, γιατί ἀπό τήν μιά δέν ἦταν, ὅπως δέν εἶναι οὔτε σήμερα, συνηθισμένο νά ἐνδιαφέρονται οἱ πλούσιοι γιά τά προβλήματα τῶν δούλων τους, κί ἀπό τήν ἄλλη δέν ἦταν δύσκολο γι' αὐτούς νά ἔχουν ὅποτε θελήσουν ὄχι ἕναν ἀλλά πολλούς δούλους. Ὁ ἄρχοντας τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου μπόρεσε νά ἀγαπήσει τόν συνάνθρωπό του ὅπως τόν ἑαυτό του, βρῆκε μέ ἄλλα λόγια τόν Θεό, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, χωρίς νά ἔχει διδαχθεῖ γι' αὐτόν.

Τό ὅτι ἡ συμπεριφορά τοῦ ἑκατόνταρχου δέν ἦταν περιστασιακή, ἀλλά πήγαζε ἀπό μία ἀπλή καί ταπεινή καρδιά, πού εἶχε ὅλες τίς προϋποθέσεις νά δεχθεῖ ἀνεπιφύλακτα τόν Χριστό, φαίνεται ἀπό τόν τρόπο πού προσεγγίζει τόν Διδάσκαλο κί ἀπό τήν συνομιλία πού εἶχε

μαζί Του. Συναισθάνεται πώς ή προηγούμενη ζωή του και ή τωρινή πνευματική του κατάσταση είναι τέτοιες, πού μπροστά στά μάτια του Θεού τόν εμφανίζουν ως έλεεινό και ανάξιο. «Δέν είμαι άξιος για να σε δεχτώ στό σπίτι μου», λέει στόν Ίησοϋ. «Ωστόσο έλπίζω στην δύναμη του Θεού και πιστεύω άκράδαντα πώς και μέ έναν άπλό λόγο Σου μπορείς να θεραπεύσεις τόν ύπηρέτη μου».

Όμολογώντας την κατάστασή του ό έκατόνταρχος και διακηρύσσοντας ταυτόχρονα την δύναμη του Θεού, στην ουσία έθεσε αρχή μετανοίας. Και αρχή μετανοίας, όπως είναι γνωστό, ισοδυναμεί μέ αρχή σωτηρίας. Στο πέρασμα των αιώνων τό παράδειγμά του βρήκε μιμητές στά πρόσωπα έκατομμυρίων ειδωλολατρών πού άκουσαν τό κήρυγμα των αποστόλων και πίστεψαν στόν Χριστό. Είναι χαρακτηριστικά τά λόγια του Χριστού βλέποντας την πίστη του έκατόνταρχου: «Τόση πίστη ούτε ανάμεσα στους Ίσραηλίτες βρήκα! Θα 'ρθούν πολλοί από ανατολή και δύση και θα καθίσουν μαζί μέ τόν Άβραάμ και τόν Ίσαάκ και τόν Ίακώβ στό τραπέζι της βασιλείας των ουρανών, ένω οί κληρονόμοι της βασιλείας θα πεταχτούν έξω στό σκοτάδι!»! Τά λόγια του Κυρίου είναι προφητικά και άληθινά και ή διαπίστωσή Του αυτή πρέπει να βάλει σε σκέψεις όσους θρησκεύουν αυτάρεσκα και αυτοδικαιωτικά. Όσους έπαναπαύονται στό ότι και μόνο φέρουν τό όνομα του χριστιανου και «αυτοασφαλίζονται» στην άτομική τους άλήθεια και έγωϊστική έπιφανειακή τους ευσέβεια. Διότι τελικά ή κρίση του Θεού είναι πολύ ευρύτερη και διαφορετική από αυτή των ανθρώπων.

Άν κάτι πρέπει και έμείς να διδαχθούμε είναι κυρίως τό ότι για όλους εκείνους, πού δέν έχουν γνωρίσει άκόμη τόν Κύριο, υπάρχει έλπίδα σωτηρίας. Και για όλους έμας, πού είχαμε την ευλογία να γίνουμε μέλη της Έκκλησίας, ή ευθύνη είναι μεγάλη, ώστε να μην χαρακτηριστεί από τόν Θεό ή πίστη μας ως κατώτερη και από εκείνη αυτών πού δέν γνώρισαν τόν Χριστό και τό ευαγγέλιο Του.

Άμήν.